

FAKULTA FILOZOFICKÁ
ZÁPADOČESKÉ
UNIVERZITY
V PLZNI

Katedra filozofie

PROTOKOL O HODNOCENÍ PRÁCE

Práce: bakalářská
Posudek: oponenta
Práci hodnotil: Mgr. Radek Schuster, Ph.D.
Práci předložila: Martina Krajčovičová
Název práce: Interkulturní komunikace pomocí Braillova písma

1. CÍL PRÁCE (uved'te, do jaké míry byl naplněn):

Cíl práce je v jejím úvodu stanoven jako „popis interkulturní komunikace pomocí Braillova písma. Tedy to, zda je možné se jeho prostřednictvím domluvit v cizině a také zda si nevidomí dokážou skrze něj obstarat v cizině svůj lék.“ (str. 3)

Cíl byl naplněn v tom smyslu, že byly popsány některé aspekty komunikace pomocí Braillova písma.

Nicméně, zkoumání založené na otázce, zda je možné dorozumět se pomocí Braillova písma v cizině, může vést jen k triviálnímu závěru v podobě konstatování, že předpokladem takového dorozumění je především znalost odpovídajícího cizího jazyka (a samozřejmě znalost odlišností normy Braillova písma, jež je platná v dané zemi). Takovéto tázání, které směřuje celou práci, je podobně neadekvátní, jako ptát se, zda například rozpoznání znaků abecedy stačí k tomu, abychom se dorozuměli v Řecku, resp. zda znalost latinky postačuje k tomu, abychom se domluvili německy.

2. OBSAHOVÉ ZPRACOVÁNÍ (náročnost, tvůrčí přístup, proporcionalita teoretické a vlastní práce, vhodnost příloh apod.):

Práce je popisná a neobsahuje žádnou hlubší teoretickou reflexi či analýzu, což ovšem koresponduje s jejím cílem. Zároveň není zřejmé, ke kterému státnicovému předmětu (oboru) by se měla vztahovat.

Snaha na začátku práce teoreticky uchopit pojem „kultury“ ústí v definici kruhem: „... mohli bychom kulturu definovat jako souhrn činností jednotlivců i sociálních skupin, kteří adaptování vnějším prostředím dokážou skrze materiální lidské produkty, tradiční zvyklosti, normy, hodnoty a jazyk kulturu vytvářet a zároveň prostřednictvím kultury samé ovlivnit budoucí chování či jednání lidí.“ (str. 7)

Vlastní popis principů a používání Braillova písma je zjednodušený a nepřesný:

- Pojednává se pouze o šestibodovém kódu, který je sice v praxi používán nejvíce, avšak své využití má i rozšířený osmibodový kód, který umožňuje zapsat až 255 symbolů a mezeru.
- Vůbec se nerozlišuje mezi plnopisem (Grade 1) a složitějším zkratkopisem (Grade 2), který se pro češtinu sice nepoužívá, ale naopak dominuje v němčině a angličtině.
- Není věnována dostatečná pozornost odlišnostem norem jednotlivých národních variant, přičemž právě tyto rozdíly by asi měly být meritem práce o interkulturní komunikaci.
- Pravidlo pro zápis velkých písmen, které je v práci uvedeno, nedává smysl: „Pro zápis velkého písmena napíšeme před samotné písmeno prefix (bod 6) a všechna písmena následující za tímto prefixem jsou pak považována za malá. Pro zápis malého písmena znovu používáme prefix (tentokrát bod 5).“ (str. 24) - Pro zápis jednoho velkého písmena se používá prefix označený bodem 6 a pro zápis řetězce velkých písmen prefix označený body 56, přičemž platnost tohoto prefixu je zprava omezena mezerou, interpunkcí nebo jiným prefixem.

3. FORMÁLNÍ ÚPRAVA (jazykový projev, správnost citace a odkazů na literaturu, grafická úprava, přehlednost členění kapitol, kvalita tabulek, grafů a příloh apod.):

Gramatika textu je korektní a stylistika dosahuje vynikající úrovně.

Způsob bibliografické citace literatury je nejednotný v uvádění vydání a počtu stran, u některých zdrojů chybí na konci tečka. U některých autorů je uveden i titul („RNDr. Hana Bubeníčková“, „PhDr. (sic) Josef Smýkal“).

Obrazové přílohy jsou zpracovány dosti amatérsky a ledabyle.

„Resumé“ se v němčině většinou označuje jako „(das) Resümee“, resp. „(die) Zusammenfassung“.

4. STRUČNÝ KOMENTÁŘ HODNOTITELE (celkový dojem z práce, silné a slabé stránky, originalita myšlenek apod.):

V práci rezonují dvě nosná témata: 1) komunikace nevidomých a 2) používání Braillova písma v mezinárodním kontextu, resp. pro označování léků.

První téma nabízí celou řadu podnětných otázek a problémů - především v oblasti epistemologie, kognitivních věd, neurověd a informačních a komunikačních technologií a nových médií - které v práci bohužel nebyly ani naznačeny.

Druhé téma mohlo být zpracováno mnohem systematictěji, důkladněji a na základě promyšlenější metodologie; a to i na úkor úvodních obecných a nezajímavých popisů toho, co je kultura a komunikace.

Avšak oceňuji autorčino zaujetí pro neotřelé a opomíjené téma, její formulační schopnosti i její snahu o vlastní dotazníkové (dokonce mezinárodní) šetření. Myslím, že práce může sloužit jako dobré východisko pro budoucí odbornou studii srovnávající různé národní varianty Braillova písma nebo profesionální analýzu jeho využití ve farmacii, které by mohly být užitečné nejen pro nevidomé.

5. OTÁZKY A PŘIPOMÍNKY DOPORUČENÉ K BLIŽŠÍMU VYSVĚTLENÍ PŘI OBHAJOBĚ (jedna až tři):

- 1) K čemu slouží osmibodové Braillovo písmo?
- 2) Podrobně uveďte rozdíly mezi normami a způsoby použití Braillova písma, které jsou platné v ČR, na Slovensku, v Německu a v Číně. (Zohledněte i rozdíl mezi plnopisem a zkratkopisem).
- 3) Na str. 23 uvádíte následující citát: *„Při pravidelném čtení hmatem se v mozku nevidomého postupně vytváří „obrazce“ písmen i celých slov, nevidomý si tak více fixuje vizuální tvary „vytlačovaného“ písma než číselné kombinace.“* – Vysvětlete, jak přesně si nevidomý „utváří obrazce“ a „fixuje vizuální tvary“.

6. NAVRHOVANÁ ZNÁMKA (výborně, velmi dobře, dobře, nevyhověl): **dobře**

Datum: 24. 5. 2015

Podpis:

